

20#BLOGs>1k

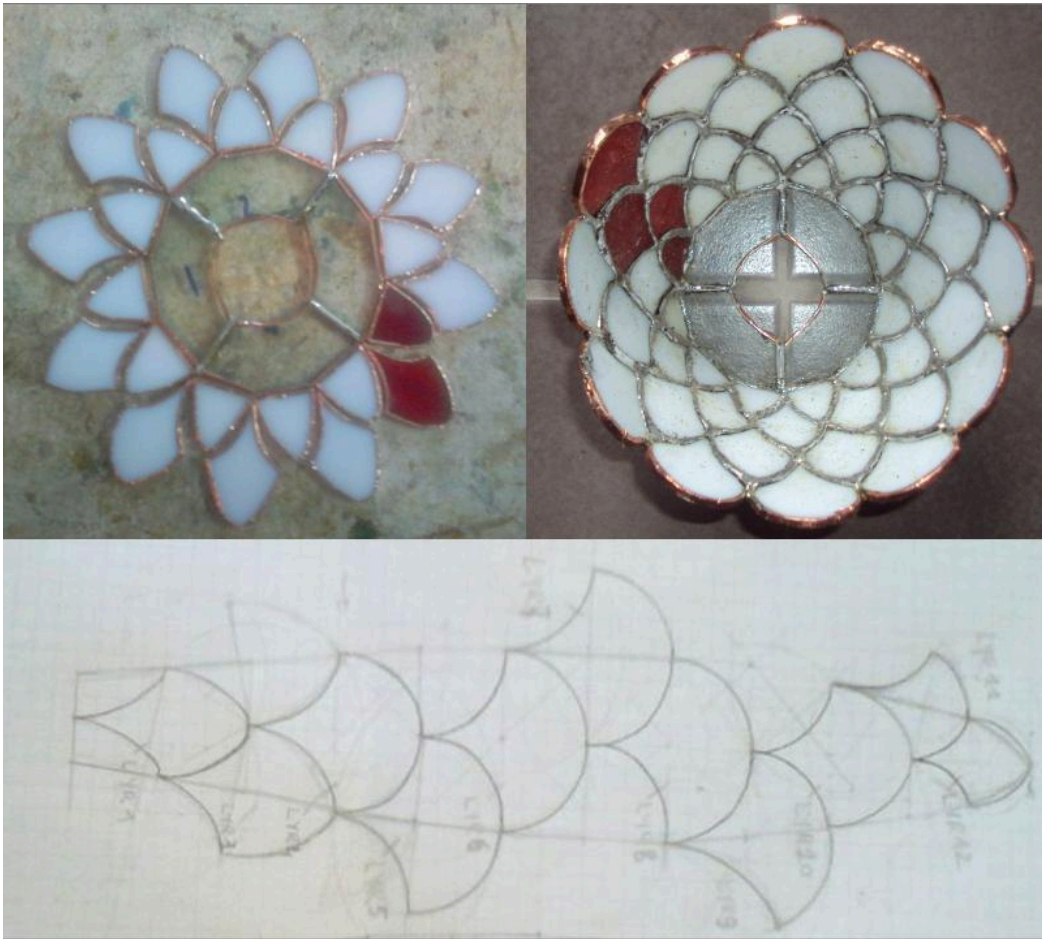

www.stijnwuytens.be

20#BLOGs>1k

- *Een eitje
- *Even doorbomen
- *Gedjingeled, telefonisch vanwege een voornaam kunstenmuseum te Parijs
- *Gelieve het museum te verlaten via de shop
- *Heb je een secondje?
- *Het ontwerpproces van een schelp
- *Hopper, de mooiste sprong
- *Kleurboek 1
- *Kleurboek 2
- *Kleurboek 3
- *Mathematisch 3D puzzelen
- *Muziek en kleuren
- *Natuurlijk geveerd
- *Papieren maquettes
- *Ruimte gebeurtenissen
- *Surrealistische vierde
- *Tegen de lamp van de boevenwagen
- *Unfold 2D
- *Victor Vector (de Velociraptor) groet u
- *Zwevende fauna, flora en mini-vliegtuigjes

Een eitje

Ruimtelijke figuren ontwerpen voor een toepassing in vlakglas ontwikkelden zich in het verleden vanuit een tweezijdige symmetrie (met twee identieke grondvlakken waarbij enkel rechte hoeken een optie zijn) tot het gebruik van veelvuldige hoeken. Een verruiming van de horizon met meer creatieve ontwerpmogelijkheden. Afstappen van enkel rechte hoeken was een verademing.

Vele figuren, zoals de verschillende voertuigen als bijzetlamp, konden hierdoor ontstaan.

In het enthousiasme dat ik hieruit putte, rees de vraag om weer wat nieuws te bedenken. Een bijzetlampje in de vorm van een vogel of vis... Maar met al dat hoekenwerk wordt het toch soms ook minder modieus om het ook effectief te willen

verwezenlijken. Rondingen, hoe kan je ze in vlakglas realiseren? Duidelijk een beperking.

Een bol gaan raster is een oplossing. Of een geometrische formule toepassen is een andere manier. Maar het blijft hoekenwerk.

Tijd om me de visschub techniek eigen te maken in Tiffany. Vertrek dus van het rastermotief van een vorige bolle lamp (zie BLOG “Mathematisch 3D puzzelen”). Elk afzonderlijk vlakje uittekenen als een symmetrische visschub en de tussenliggende gaten opvullen via een spiegeling van de gekende helft. Voila. Daarna nauwgezet uitwerken en rustig laag per laag realiseren. Uiteraard is je oog dan geconcentreerd op de minimaal te houden absolute fout in dit artisanale teken-, knip-, snij-, breek-, slijp-, tape- en soldeerproces.

Oef, een eitje.

Even doorbomen

Bomen ademen,
bomen slapen,
bomen groeien,
bomen bestaan,
bomen bloeien,
bomen wortelen,
bomen huisvesten,
bomen ruiven,
bomen zuiveren,
bomen herinneren.

24.11.2016

Gedjingleled, telefonisch vanwege een voornaam kunsten museum in Parijs

***2x 1/2 'd0d3c4h3dr34m0n', een halve bol = 1
'd0d3c4h3dr34m0n', een bol***

Het was een gewone ochtend aan het ontbijt, de ovenbroodjes nog warm.

De radio stond op en we hadden een gezellige conversatie over een autorit in de file.

Op het moment dat ik vertelde: "En toen reed ik eindelijk terug door want het licht stond op ...", riep ook mijn dochter net als mij dezelfde kleur van een kikker: "... GROEN!".

Niets opmerkelijks, maar we hebben dan wel de gewoonte om elkaar zo snel als het kan te 'djingelen'. Dit laatste betekent dat je elkaar vlug in de arm moet knijpen. Na een aantal toertjes achter elkaar rond de tafel te hebben gelopen, ben ik het dan uiteraard die in de arm werd geknepen. Meestal eindigt dat zo, ik heb namelijk zelf niet zo zeer de drang om mijn eigen dochter in de arm te knijpen.

Nu goed, het doel van dit spel is dat degene die 'gedjingleled' is, een tijdlang hoort te zwijgen. Het ontbijt verliep dan ook zeer aangenaam en rustig voor de rest. Tot de

telefoon over ging en mijn zoon opneemt. Hij zegt me dat er iemand van een voornaam Frans kunsten museum in Parijs me wil spreken. Nu is mijn Frans helemaal niet zo straf en bovendien was ik dus 'gedjinged' en kon ik enkel maar antwoorden met 'mmm', 'mmm' en 'mmm'. Alsof ik thuis door mijn kinderen werd gegijzeld, vastgebonden op een stoel met een prop in de mond.

Ik weet niet precies wat men nu daar dan wel van me wou, maar ik verstond eigenlijk enkel hoe deze persoon aan de andere kant dan maar aflegde met de woorden: "Je suis mal connecté." Klik, dat was het dan. Mijn tijd om te zwijgen zat er toen ook net op.

Oh, ja, hier werd ook tweemaal een nieuwsoortige halve d0d3c4h3dr34m0n vervaardigd en in elkaar gematcht tot een hele bol. Hoe dit gebeurde kon je ook op mijn #TikTok-account volgen.

Veel plezier er mee.

Groetjes,

* prolink aardrijkskunde: de klimaatgordels (aardas 23°) en de aardmagnetische polen

** prolink bio: de celdeling

*** prolink Frans: mmm-mmm

**** prolink fysica: het kleurenspectrum en de energie-reflectie

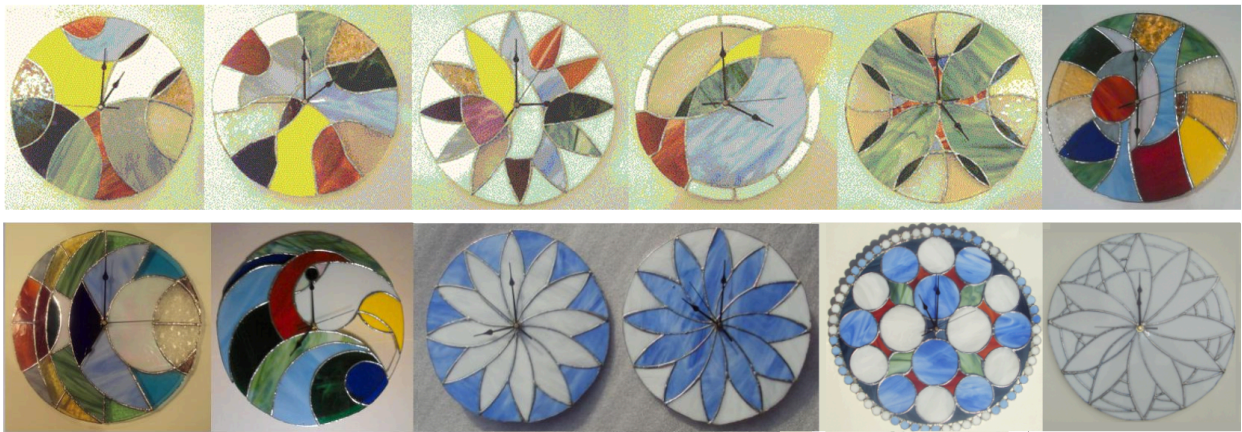
***** prolink wiskunde: ruimtemeetkunde

Gelieve het museum te verlaten via de shop

Sinds 2000 gebeurde het weleens dat er een tekening uit mijn vingers rolde, een leuk ontwerp voor glas door me gerealiseerd werd of een schilderijtje het resultaat was van een avondje ontspannen. Aardig wat café-uurtjes uitgespaard, dat wel. Maar een hopeloos werk om ieders wensen in te vullen om eens een geschenkje te kunnen presenteren. Het werk verkopen ligt dan ook weer zo moeilijk. Want ja, hoe kan je nu een glaswerk verzenden en hoe tel je in godsnaam hobby-uren voor een onbekende geïnteresseerde? Meer *don'ts* dan *do's* eigenlijk.

Heb je een secondje?

Er zou geen universeel tijdsgevoel bestaan, althans volgens de stelling van Einstein (1905). En verderop werd de relativiteitstheorie gelanceerd. Tijd kan vliegen, kruipen, gewoon voorbij gaan of je kan deze dimensie ook uit het oog verliezen.

Soms ben je de juiste persoon op de juiste plaats op het juiste moment. Onverwacht en onberekenbaar. Dan toch een kwestie van aanvoelen.

Tijd is bovendien een rekbaar begrip en er bestaan zeeën van, maar wanneer we sterven zou de film van ons jarenlange leven in een flits voorbij komen.

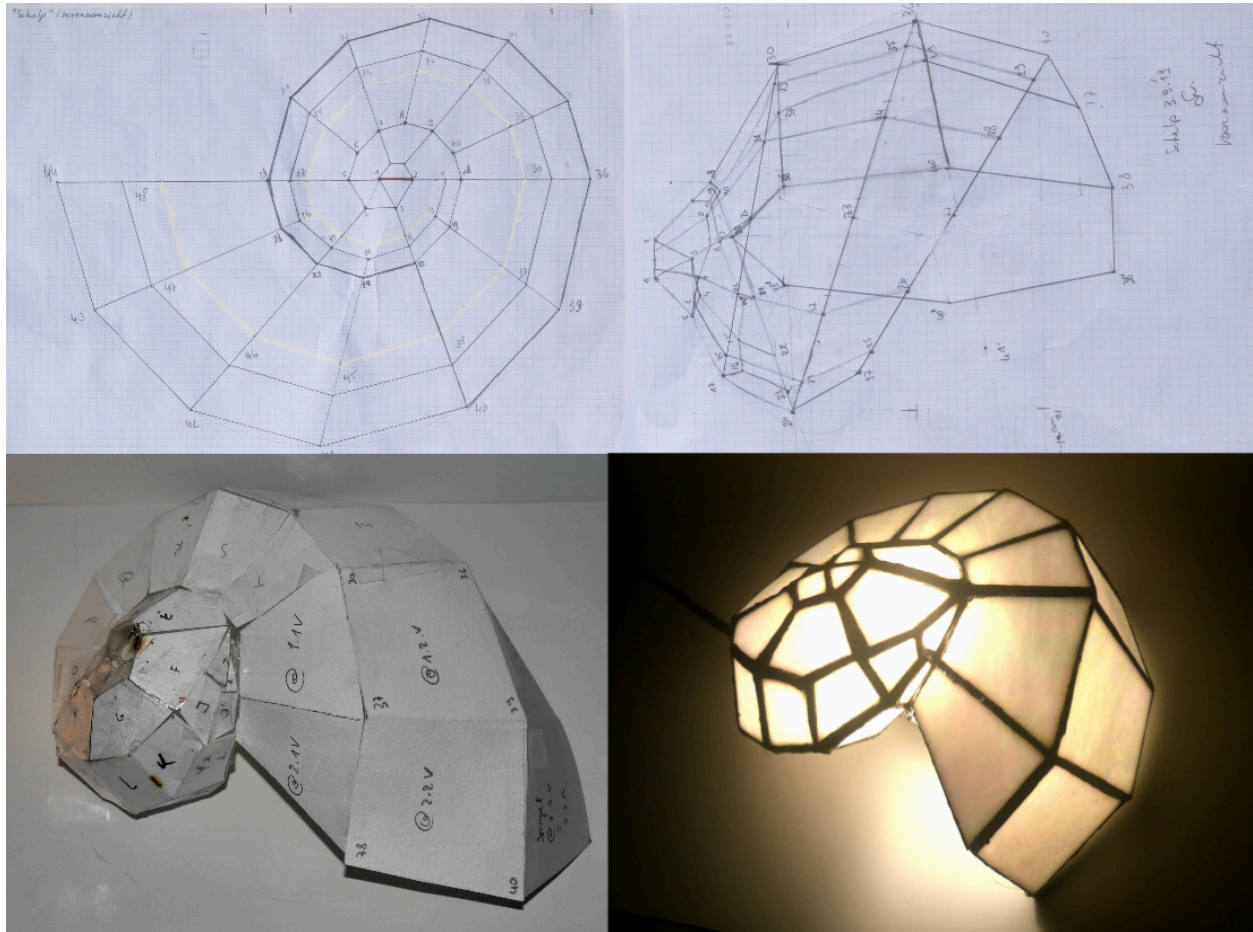
Tijd dus om een geijkt model te vervaardigen. Maar laat ik het speels houden, uiteraard met vele kleuren en glastypes. De ronde vorm van de klok komt op alle mogelijke manieren terug in de ontwerpen. Sterker nog, eigenlijk werden bijna alle snijlijnen vervaardigd uit cirkelbogen. Experimenteel, doordacht verbeterd, in de vorm van een zon of bloem, een kruisteken als in een wapenschild of een prettige vis die uit het water lijkt te springen.

Eigenlijk moet je zelfs een geoefend oog hebben om met de gebruikte aanduidingen steeds het precieze uur af te kunnen lezen. Opnieuw een stukje aanvoelen dus.

Of zoals mijn dochter van vijf enthousiast op bracht: “Wow papa, nu heb je weer een klok gemaakt die niemand kan lezen, ... behalve wij.”

15.10.2015

Het ontwerpproces van een schelp

Al in de Romeinse oudheid trachtte Leonardo van Pisa, ook wel beter bekend als Fibonacci, uit te zoeken hoe een schelp zich in de natuur zo mooi weet op te winden. Hij bedacht een getallenreeks (0, 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, ...) om de straaltoename van de schelpenwinding uit te drukken. En ook hier, typisch voor vele natuurlijke verhoudingen: de gulden snede is er terug te vinden.

Deze winding, beschreven in zijn beroemde wiskundige tekening van een schelp, neemt echter steeds per kwart cirkel toe waardoor deze snel groot wordt. Om dit probleem op te lossen en de schelp dus meer windingen te laten maken alvorens deze sterk uitzet, bedacht ik een straal toename per halve cirkel en liet de "0" vallen in de getallenreeks.

Even uitzoeken hoe ik me dit in een bovenaanzicht en een zijaanzicht kon voorstellen via een ontwerp op mm-papier was voldoende om erna de zijvakjes afzonderlijk te

construeren. Een papieren maquette hieruit ontstaan, toont me dat de realisatie in parelmoer wit vlakglas mogelijk kan zijn.

Steeds de juiste hoeken zoeken zodat alle contactpunten netjes raken is een huzarenstukje.

Winding per winding, trap vlak per trap vlak. De maquette komt na enkele draaien niet meer geheel overeen met het glaswerk. Dit voornamelijk vanwege een andere materiaalkeuze: glas versus papier, toegepast in een spiraal. Het plan wordt wat bijgesteld.

Uiteindelijk komt de schelp in zijn geheel rond door het doel voor ogen te houden en de constructie bij te passen.

Opnieuw een ruimtemeetskundige grens verlegd. :-)

Hopper, de mooiste sprong

Daar lag ze dan. Onder het stof naast de printer. Nog druk bezig zich mooi te maken. Maar het einde van de zomer werd haar te veel. De grootste sprong had ze ondertussen achter zich: de eitjes gelegd om over de winter heen in het voorjaar terug een start te geven aan nieuw leven, haar nakomelingetjes.

Een mooie aanlokkelijke pose, dat was me niet ontgaan. Een intrigerend beeld, vragend om een vereeuwiging op papier of doek.

Fascinerende diertjes overigens. Wist je dat wetenschappers zelfs de temperatuur kunnen afleiden door een ingewikkelde formule toe te passen op de tsjirp-frequentie van haar familieleden, de krekels?

Of dat er bij andere ongewervelde springdiertjes eiwitstructuren in de vorm van tandwielen in het scharnier van de achterpoten zitten? Hierdoor lanceren beiden hun sprong gelijktijdig waardoor het beestje kaarsrecht vooruit springt. Een knap staaltje biomechaniek.

En die sabel, neen, dat is geen wapen. Maar dus een legboor die enkel het vrouwtje draagt om de eitjes in de bodem te injecteren.

Zo zie je maar.

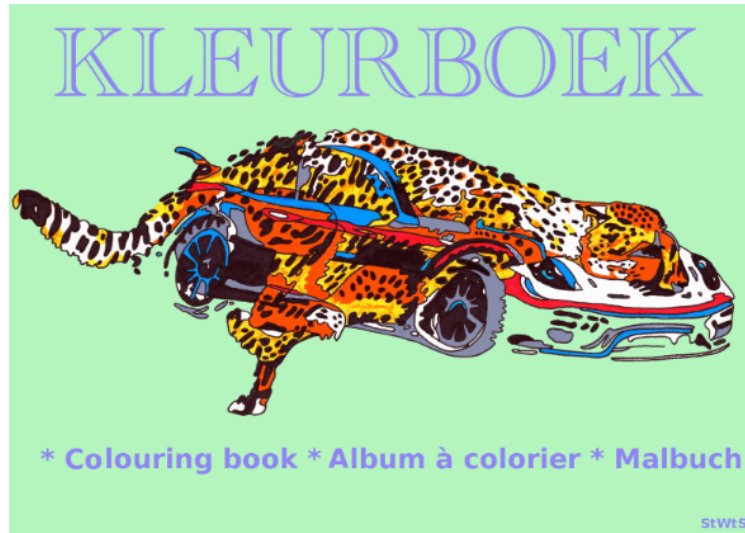
De slordig gehouden drielagige achtergrond op het schildersdoek staat voor avondzon (vuurrood), de heldere zomerlucht (zachtblauw) en de droge grashalmen (korengeel).

De vergroting komt van 5x7 cm² naar 50x70 cm². Dat is dus 100 keer vergroot. Opdat u het goed zou zien.

11.11.2018

Kleurboek 1

Kleurboek*Colouring book*Album à colorier*Malbuch

Vanaf heden is het kleur bekennen dankzij dit 21 kleurprenten tellend boekje in A4-formaat.

26.07.2018

Kleurboek 2

Kleurboek*Colouring book*Album à colorier*Malbuch

Al enige tijd teken ik met veel plezier ontwerpen met als doel deze te presenteren als opdrukken voor allerlei artikelen.

De inspiratiebron hiervoor gaat meestal terug naar de natuur, meer bepaald dierportretten. Maar evenzeer vloeit er wel eens een andere prent uit de pen.

Uiteraard baseer ik me vaak op een goede foto, maar ik tracht er wel steeds iets origineels aan toe te voegen. Het leukst is natuurlijk om hier geheel van af te wijken en eerst een beeld te componeren door allerlei foto's samen te stellen om van daaruit te starten met een pentekening.

Aangezien de meeste tekeningen dan digitaal ingekleurd worden, is het belangrijk dat alle kleurvlakken als gesloten elementen herkend worden. Het handwerk eindigt daar bij.

Zo verzamelde ik eerder al eens een eerste kleurboek met evenveel tekeningen.

Voor de liefhebber is dit ideaal voor een ontspannend moment.

Zo'n meesterwerkje wordt namelijk niet iedere dag uitgebracht, en dan nog wel in 4 verschillende talen!

24.05.2019

Kleurboek 3

Kleurboek*Colouring book*Album à colorier*Malbuch

Opnieuw is er een 21 prenten tellend kleurboek op A4-formaat.

Deze derde editie verzamelde, net zoals de vorige twee versies, allerlei tekeningen die ook beschikbaar zijn als opdruk voor kledij.

Kleurboek nr°3.

19.04.2020

Mathematisch 3D puzzelen

Dodecaëders, een kwestie van vijfhoeken

12 Nauwkeurig uitgemeten en uitgesneden vijfhoeken kunnen na een minuscule slijpcontrole netjes in elkaar gezet worden tot een dodecaëder.

Wil je een stervormige dodecaëder bekomen, dan werk je met 12 nauwkeurig afgewerkte punten die bestaan uit telkens vijf identieke gelijkbenige driehoeken.

Het grondvlak van de 3D-punt dient steeds een perfecte vijfhoek te vormen.

Met 60 identieke gelijkbenige driehoeken ben je al een hele stap op weg.

Voor het uitsnijden van deze driehoeken uit een glasplaat, zorg je er best voor dat de 5 driehoeken die samen een punt vormen, uit één taartvormig glas getekend zijn. Zo zal het patroon dat zichtbaar is in het vlakglas ook mooi in je figuur uitkomen.

Simpelweg een raster lampje

Bolvormige figuren opbouwen met glas is eenvoudiger dan je denkt, zelfs zonder gebruik van een mal.

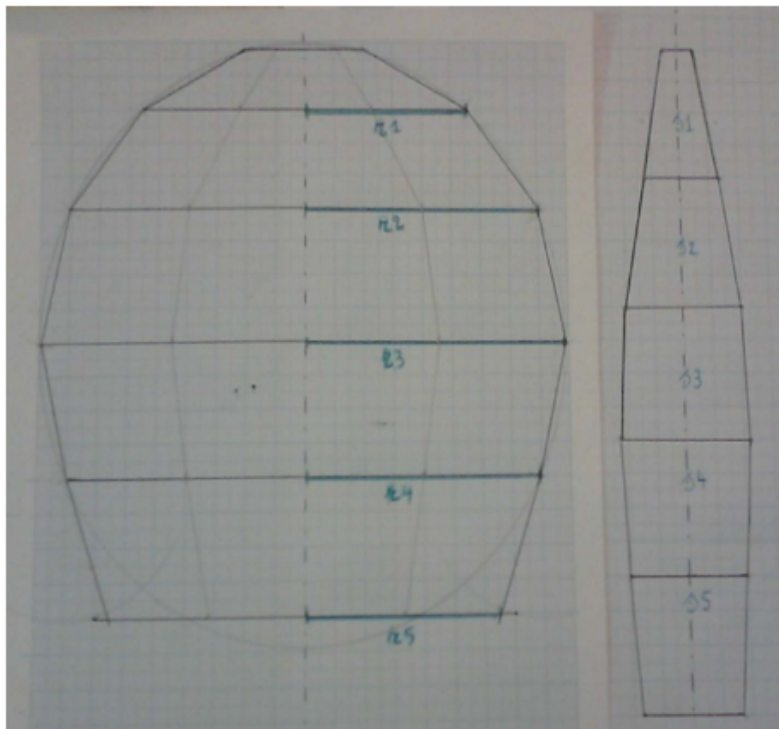
Dit kan namelijk wanneer je met een ontwerp van een gerasterde bol werkt.

Uiteraard dien je zeer nauwgezet de glasstukjes uit te snijden en te slijpen.

Voor het solderen is geen mal nodig aangezien dit een mathematisch sluitende bol is.

Het uitwerken van één van de twaalf stroken volstaat wegens de symmetrie van deze figuur.

Het opbouwen doe je per cirkelband.

Muziek en kleuren

Op zo'n mini pianootje spelen, hebben we dat niet allemaal vroeger wel eens gedaan? En als je 't dan echt goed wou doen, kon je hulp invoeren van een kleur-motief op de toetsen die steeds gekoppeld waren aan een bepaalde muzieknoot. Kleuren en muziek, ik geloof dat daar een parallel in te vinden is. 7 Kleuren in de regenboog en ook 7 noten in een toonladder bijvoorbeeld. Elke noot, elke kleur een stemming. Hierbij overeenstemmend met een bepaalde houding die steeds als een naakte expressie kan gelden. De afsluiting van een korte, fleurige, lichte, spontane en eenvoudige modelstudie. Mocht u lichtjes ondersteboven zijn van dit gedacht, u kan er nog bij genieten tot eind maart 2015 met een hapje en een drankje in het bovenzaaltje van Savilla te Hasselt, Spaanse specialiteiten.

Natuurlijk geveerd

Tijd is relatief. Afgeteld bijvoorbeeld op ritmen die terug te vinden zijn in de natuur.
Cyclische patronen evenwel.

Ganzen verlaten onze streken tegen de herfst, vóór de winterse sneeuwval. Een periode waarin thuisblijvers toch enkel maar kibbelen om voedsel.

Geeft de zon in de lente weer licht en leven aan jonge twijgen, herstelt het biotoop.
Vredig en liefdevol zetten zonnestralen het leven weer aan tot een nieuw begin.
Symbiose viert hoogtij!

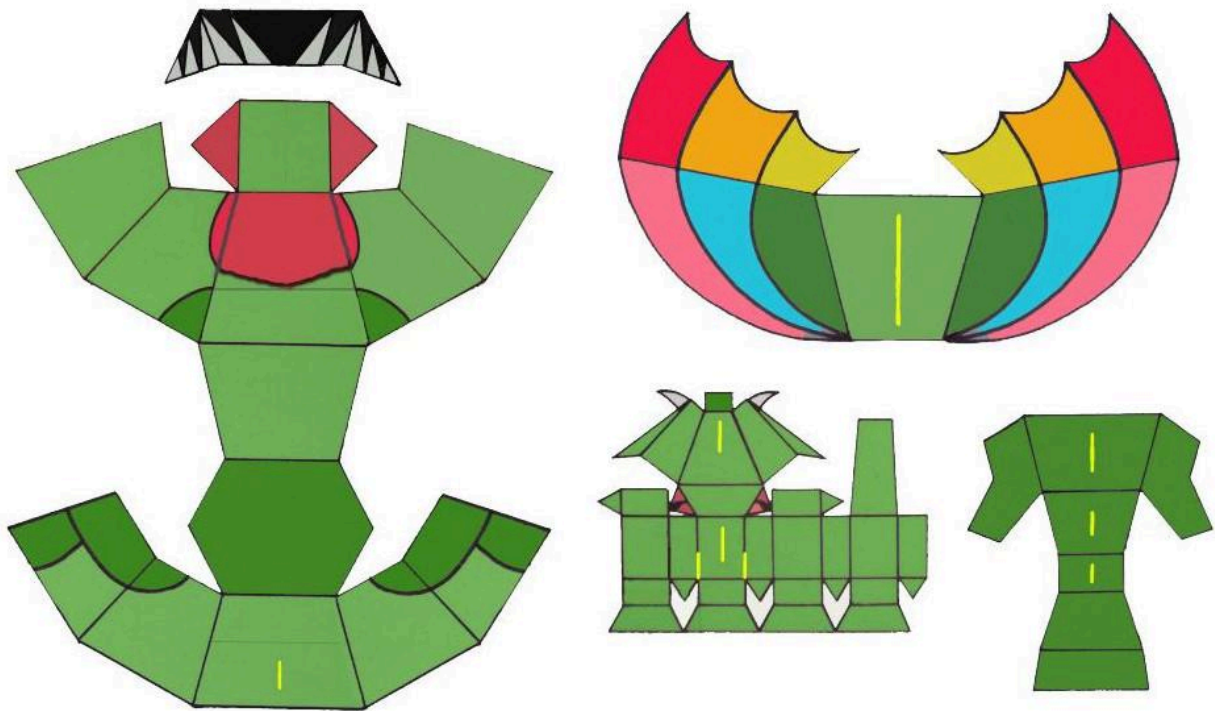
Aan de zomerse hemel zweeft een enkele buizerd op de thermiek en kijkt zoekend naar dit schouwspel.

De biologische klok van een jaar is hiermee rond.

Tijd voor recapitulatie of begaf u zich alvast preventief naar zuiderse oorden?

25.12.2013

Papieren maquettes

Van mobieltjes tot kinderkamer lampjes. 't Is even doorbijten, dat wel.

Technisch gezien een ruimte meetkundig groeiproces. Basisformule ' $V=A \cdot h$ ' resulteerde in een veelkleurige slak, inspiratie te vinden bij babyspeelgoed. Aan latere figuren (een knipoog naar lego en playmobil) werden verfijningen toegevoegd; auto-attributen, schoorstenen van de stoomlocomotief of drakenstekels. Het kleurde mooi af.

Maar voor nieuwe fantasiefiguren was het nodig af te stappen van loodrechte hoeken. Ruimtelijk maakt dat je fantasie vrijer van vorm. Meer mogelijkheden dus voor de productontwikkeling. Een zesstralig symmetrische raket bijvoorbeeld. Een rekenkundig kluijfe, daarna (' $z=r$ ') eenvoudig uitvoerbaar .

Maar ook zonder formules moet het kunnen. De schuine boeg of ook de neus van de (duik)boot vereisten toch wel wat doordacht hoofdgekrab. Of wat te denken van een herziene versie van de draak, ditmaal met opstaande vleugels?

Van tijd tot tijd bleek het al eens nodig te zijn een onderdeel uit te testen als papieren maquette om een in gedachten voorgesteld beeld, ruimtelijk te kunnen verzekeren in

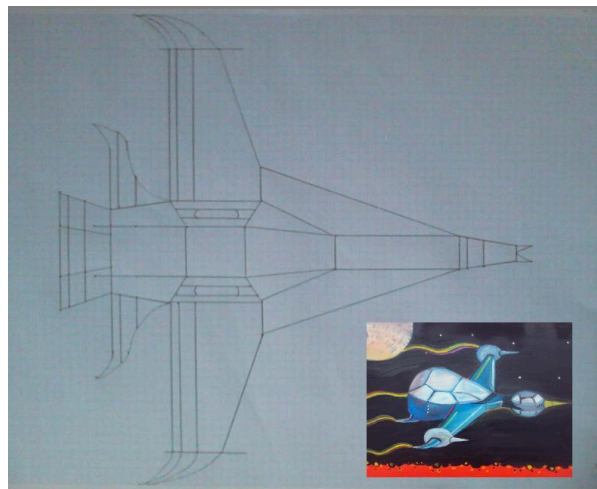
glas. Alzo groeide het idee dat al deze 'bouwplannen' ook uitvoerbaar zijn in andere materialen, zoals dus bijvoorbeeld papier.

Enkele van de geanimeerde lampen(*) werden naderhand dan ook ontvouwen tot 2D basisplannen en voorzien van vouwflapjes. Netjes geschikt, uitprintbaar op gewoon papier. Zo kan je zelf aan de slag met een schaar en plakband. 'Gedigitaliseerd' heet dat dan.

Mvg,

(*) Slak, auto, jeep, politiewagen, ziekenwagen, trein, raket en draak.

Ruimte gebeurtenissen

24 Januari 2007, een eerste selfie van een astronaut uit de ruimte wordt vastgesteld op de printplaat van mijn pc. Al is de pixelwaarde erg ruw, het beeld kan niet ontsnappen aan een geduchte vastlegging op doek. De vraag op meer nieuws uit de ruimte verstopte zich in de bovenkamer.

September 2012 een poging tot de bouw van een raket strandt op een platte pannenkoek. Dit ondernemerschap resulteert uiteindelijk in 3 prachtige UFO's (kamerverlichting), in een rechte lijn in formatie. De bouw van een raket moet herzien

worden. En wat met het idee van een ruimteschip? Ook daar bestaat een schets van die in februari 2012 kleur krijgt op doek.

Bij de start van een volgend jaar is het dan zover, raket-waardig rust een bouwtuig op een ietwat lage ophanging. De pootjes lijken verstopt te zijn in een diepere bodemlaag. Maar zoekend naar diepere bodemlagen is een oude wekkerradio zowat het diepste dat hier toen rondzwierf.

Deze wekkerradio wordt vakkundig als volwaardige robot. Hij bezit nu niet alleen de kunst om als radio-wekker te dienen, maar past ook als nachtlampje. Een kunstje om tentoon te stellen, zo mocht blijken.

Wat zal 2014 te bieden hebben? Wel, een schets op mm-papier van het volwaardige ruimteschip in opbouw zal hierop zeker een antwoord kunnen geven. Tot dan, alvast een gelukkig aankomend nieuwjaar!

Surrealistische vierde

Surrealisme, een verhaal dat verteld wordt alsof je de grenzen van de realiteit opzoekt en doorbreekt. Wat hierachter ligt, is niet noodzakelijk waanzin, maar wel een spel van onmogelijkheden die als waarheid worden afgebeeld. Zoeken achter de betekenis van de fantasie, of is het *fantasie an sich*?

Zo vertelt 'Metronoom' het verhaal van een muziekklokje dat zweeft boven een rustige vijver. De slagen van dit toestel zullen niet langer iemand kunnen opjagen, wilde kamperfoelie heeft het immers omstrengeld. Een rust die misschien toverkunst lijkt te zijn in het hectische leven dat vele mensen leiden. Maar deze rust is noodzakelijk voor dit leven en het voortbestaan ervan.

'Evolutie' laat enkele stapstenen zien die het dierlijke leven doorlopen hebben in de geologische tijd. Een dino die zijn fossilisatieproces opzoekt aan de rand van het water. Een kikker kruipt uit zijn neusgaten. Een stuk van zijn vooruitlopend DNA zal verder

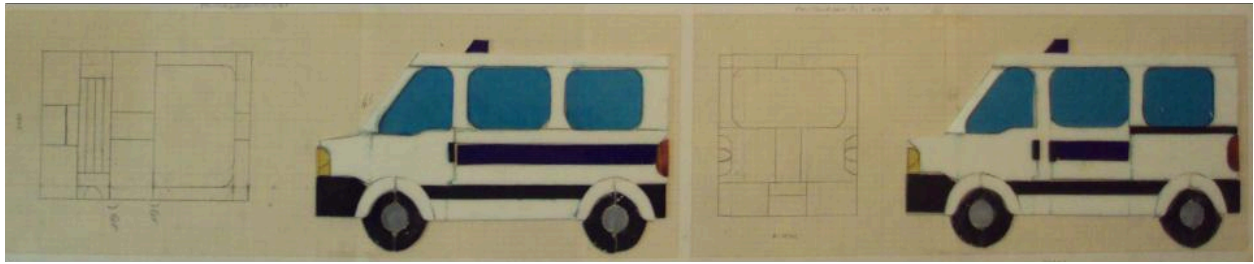
leven in deze vorm. Ook vogels, niet toevallig vinken, vormen hier een puzzelstukje in het ontwarren van dit evolutieve stamboom-verhaal. Dolfijnen, die ooit als zoogdieren aan land zijn geraakt, tarten ieders verbeelding door terug te keren naar dit oude vertrouwde medium.

'Vliegende cymbalen' behandelt de stokoude wijsheid die als een torenhoge paddenstoel uit een vergeeld boek opgroeit. Weliswaar met hiaten, voorgesteld door een duizendpoot die door het vruchtlichaam kruipt. Maar daardoor niet minder respectabel. Enkel een hoofdloze dirigent waagt zich er aan dit wezen bij te sturen en onder controle te houden. Drie vliegende cimbalen markeren deze gebeurtenis slechts vluchtig in de tijd.

'Tweestrijd' gaat dan weer over een stevige boom die half opgebrand, nog half in het groen, niet goed weet welke toekomst hij in zijn ondergang nog kan bieden aan een groot ei. Symbool voor de volgende generatie. Er is wel water genoeg, maar de middelen zijn beperkt om deze plant nog te blussen. Lofzang en trompetgeschal zal er zijn, te laat, wanneer de boom zich niet meer staande zal kunnen houden.

U ziet, surrealisme lijkt wel de diepste roerselen van het onderbewuste te willen vertellen. Of is het bijeen geraapte moed die boven de realiteit uit klimt? En mag u wel geloof hechten aan deze strekking die zich tussen realiteit en waanzin begeeft?

Tegen de lamp van de boevenwagen

Bij deze, geachte aanwezigen, stel ik u graag mijn nieuwste werk, de boevenwagen, voor. Het is een lamp in de vorm van een Engelse politiecombi.

Journalist: Waarom een Engelse combi?

Artiest: Wel, dat is een verhaal apart. Op deze wijze trachtte ik enkele Engelsen tegen de lamp te laten lopen die ik betrapte had op een onbetaalde tijdreis.

J: U zegt tijdreizigers?

A: Jazeker, ik was hen al enige poos op het spoor en merkte dat de heren wel erg onzorgvuldig te werk gingen bij het knippen en plakken van andere artiesten hun geluidsopnamen en dit zonder enige bronvermelding.

J: En u bent daar zeker van, u zegt dat zonder schroom?

A: Jazeker.

J: Hoe hebt u deze boeven dan kunnen vatten?

A: Wel, ik heb hen een aantal jaren undercover getraceerd en me verdiept in hetzelfde muzikale knip en plakwerk als hen. Op een dag bleek ik hun gammele frequentie te weerspiegelen met een sample van Stan Getz: "I'm Late- I'm Late". Een dag later lag hun perfect afgewerkte versie van mijn remix al in de winkel te blinken. Ze waren me dus voor en dat kon niet anders dan door een tijdreis gebeurd te zijn.

J: Dus u beweert dat tijdreizen mogelijk is?

A: Ik beweert dit niet, ik ben er namelijk geheel zeker van!

J: Waar hebt u deze kennis dan opgestoken?

A: Dan moet u een zekere Nederlander Ebo-man raadplegen. Hij was voor mij de eerste die het duidelijk maakte dat met heel wat experimenten het reizen door de tijd realiseerbaar is. U moet wel weten, op dat moment ging het er allemaal nog erg rommelig aan toe en was het zelfs niet altijd duidelijk of je nu vooruit of achteruit

doorheen de geschiedenis ging. Ik weet trouwens ook niet met zekerheid waar die Ebo-man momenteel verblijft, ik vermoed ergens in de toekomst!

J: Maar die sample van Stan Getz dan?

A: Die bleek uiteindelijk wel netjes gecleard te zijn. Zorgen om niets dus.

J: Dus de Engelse heren gingen vrijuit?

A: Niet helemaal. Ze bleken bovendien ook onder invloed te zijn van een wel erg “gepeperde” chocoladecake.

J: Dus u had ze alsnog bij de lurven?

A: Ja en neen. Er was op deze hoogte ook wel sprake van procedurefouten en anderen beweren dat het ging om een doofpotoperatie waarbij zelfs voorname personen van onze huidige nationale radio betrokken waren.

J: Kan u namen noemen?

A: Neen, gezien de recent reeds achterhaalde ontwikkelingen binnen dit muzikale tijdreisverhaal, wordt het haast onmogelijk om mensen aan te wijzen. Ik kan enkel zeggen dat het om een erg bevallige jongedame gaat.

J: Erika Van Tielen misschien?

A: Geen commentaar....

J: Hebt u zelf dan al door de tijd gereisd?

A: Wel, ik vermoed het wel, maar helemaal zeker ben je daar natuurlijk niet van. Het is namelijk zo dat uw omgeving dezelfde blijft maar uw geest even een sprong maakt naar een andere erea. En dan plots ervaar je het alsof u bijvoorbeeld in een Victoriaanse tijd terecht bent gekomen.

Niet altijd even eenvoudig om je medemensen hun realiteitszin compatibel te houden op zulke momenten.

J: Hoe ver kan u terug in de tijd?

A: Wel, afhankelijk van de apparatuur die u bedient en de setting die u volgt, is heel wat mogelijk. Maar let op, zomaar even in de oertijd belanden en dan via de eerste Inuits de Beringzee oversteken om als indiaan door het leven gaan, is zeker niet eenvoudig.

J: Dat is straf. Kan u ook al een tipje van de sluier lichten over het te verwachten toekomstbeeld?

A: Wel, u zal zeker nog horen van de baanbrekende nobelprijswinnaar –zijn naam

schiet me even niet te binnen- die in de nabije of verdere toekomst het principe van het 'democratisch waarnemingsvermogen' ten gehore zal brengen.

J: 'Democratisch waarnemingsvermogen'?

A: Wel ja, de eerste proeven gebeurden met muziek. Deze wezen uit dat ieder individu bepaalde muziek als erg verschillend kan ervaren. U luistert bijvoorbeeld in afzondering naar een mooi viool fragment zonder meer. Op hetzelfde moment kan een grote groep mensen datzelfde fragment beluisteren en er eerder een pompende beat in herkennen. Dit experiment toonde duidelijk aan dat het 'democratisch waarnemingsvermogen' een feit is. Het zal dus in de toekomst eenvoudiger worden voor het individu wanneer hij of zij een mening ten gehore wil brengen die sterk verschillend is dan die van de groep. Als we hiervoor klaar zijn, kunnen er zeker heel wat nieuwe dimensies worden geopend. Het blijft nu enkel nog wachten op de eerste experimenten met visuele waarnemingen.

J: U blaast me van mijn sokken.

A: Hou dan vooral je horloge en agenda in de gaten!

Stan Getz: "I'm Late- I'm Late" (LP: Focus, 1978 © Verve)

Eboman: "Callippo Cola '93" (EP: Sampling Madness 2, 1996 © Prime)

The Herbaliser: "Geddim'!!" (CD: Take London, 2005 © Ninja Tune)

dj_SeMTeX: "Late For Work" (EP: Repetitive Histories, 2006 © Mind Sound Music)

Unfold 2D

Er was eens een ei. Vol met sterretjes. Diep verstoppt in de nacht gaf het er licht aan de omgeving. ($z=r$; $\alpha=15^\circ$)

Nadat het zo een poos had liggen broeden, brak het uit.

Geen vogel, hagedis of slang kroop er uit.

Neen, het werd een echte babydraak. Een juvinieltje met een grote kop en vleugeltjes die nog niet konden uitklappen. Met stekels op de rug, staart en schedel, 3 hoorntjes en sterke tanden. ($d=9\text{cm}$)

Wanneer het draakje verder volwassen werd, verloor het enkele van zijn blauwe kleuren, veranderde zijn gebit en zijn kop werd slanker. Op een dag ademde dit reptiel eens diep in, zette de borstkas open en sloeg de vleugels uit. ($=3D$)

Victor Vector de Velociraptor groet u

Vector-tekenen, een trend die al enige tijd gangbaar is en regelmatig terug opduikt, is op zich niet zo moeilijk.

Het idee erachter is om een ruimtelijke figuur op te delen in driehoeken. Een driehoek kun je namelijk ontleden in een vector of een pijl en zijn X en Y coördinaten, vandaar vector-tekenen.

Dit indelen kan op verschillende manieren. Een bekende manier is om je figuur geheel te rasteren alsof het heel nauw in één stuk is ingepakt met kippengaas. Deze roostervlakken kan je dan eventueel verdelen in driehoeken.

Een andere mogelijkheid is om je gewenste figuur in te delen in eenvoudige lijnen en rondingen. Een schets maken dus. Nu let je vooral op waar schaduwvlakken komen en eventueel volg je ook lijnen tussen kleurschakeringen.

Deel de ontstane vlakken hierna tot driehoeken waarbij een bewegingsrichting van de figuur wordt versterkt. Ook de bogen worden ontleed tot enkele rechte lijnen en een cirkelvorm tot een veelhoek waarvan de hoekpunten verbonden worden met een gekozen middelpunt. Nu kan je de gevonden punten met elkaar verbinden. Al snel ontstaat zo een vector-figuur. Hoe meer driehoeken je gebruikt, hoe gedetailleerder, maar ook minder overzichtelijk je figuur wordt. Een beetje balanceren dus.

Het inkleuren van schaduwvlakken geeft het geheel een duidelijk ruimtelijk beeld.

Zwevende fauna, flora en mini-vliegtuigjes

1042 Stukjes glas resulteren in 216 figuurtjes. Vlinders, libellen, visjes, dolfijnen, bloemetjes, bijtjes, vogeltjes, sport-, zweef- en stuntvliegtuigjes.

Ik bedoel héél wat kamertjes die door deze kunstige toets een bewaker van de luchtverplaatsing mochten ontvangen. 27 Mobieltjes van steeds acht figuurtjes. Spiraalvormige dromenvangers ook wel. Rust dragen ze uit. Niet zoals in het oog van de storm, maar wel als in een uitgebalanceerde continuïteit. Spiraalvormig erg leuk in een zacht briesje, bij voorkeur met een straaltje zon voor het eventuele kleurenspeel. Klimatiseert u binnenshuis gerust mee.

En zo zijn ondertussen mijn scherfrestjes uitgesorteerd. Het 100ste ontwerp met glas-in-tin gerealiseerd. Van enkele zelfs meerdere exemplaren.

Familie, friends and fools pleased?

Op dan naar de volgende lijn in ontwerp realisaties. Uiteraard opnieuw met een aangroeiend niveau in de gelaagdheid van de ontwikkelingsgraad. Een serie grotere ruimtelijke constructies bijvoorbeeld? U kan een specifieke en concrete vraag hierover steeds aan me laten weten. Zoniet bouw ik mijn eigen toekomstplannen later wel uit. U of ik laten het elkaar nog verstaan? Dat is dan afgesproken!